

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXXIX. Ecclesiæ Luthero caluinisticæ Notis quid insit Veri?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Christus Caput Ecclesia in gubernando; itaque tenetur Christus ab ea remouere omnem; non Ignorantiam, vt vult Calvinus; Sed errorem in fide, Hoc, non illa, damnabilis est.

2. Ecclesia est Sancta, scil. in professione fidei Sancta: quare nil continere potest, nisi sanctum, id est, Verum, quoad Doctrinam fidei; & Iustum, quoad præcepta morum.

3. Multa sunt de fide, non tamen ad salutem necessaria: Vt esse Scripturas Sacras: nã sine hac fide saluati sunt multi antè, quam essent Scripturæ. Vnde si vera esset Caluini sententia, multa fidei dogmata possent in dubium vocari.

4. Sic Patres. Quare Aug in Pl. 118. *Disputare contra id, quod vniuersa Ecclesia sentit, insolentissime insanie est.*

II. Nec Ecclesia repræsentatiuè, errare potest. Quia populi tenentur suos sequi Pastores: Luc. 10. *Qui vos audit, me audit.* Matth. 23. *Quacunque dixerint, facite.* Episcopi autem repræsentant Ecclesiam.

DICO AD I. Illi 400. fuerunt pseudopropheta: in Samaria: regno; at in Iudæa plures erant veri.

AD II. Istud omnes hic, vt sæpè, non accipitur vniuersè, excepto nemine.

AD III. Illi habuerunt priuilegiũ non errandi, vsque ad Christum: iuxta Ierem. s. *Peribit Lex à Sacerdote.* &c. Et pars populi clamabat, *Crucifige.* Apostoli tunc erant partes Ecclesiæ tantum materiales, & designati solum Episcopi: nã status Ecclesiæ cœpit in die Pentecostes perfectè. Et ij reprehenduntur de infidelitate quoad resurrectionem, nō quoad cætera: Eidem autem resurrectionis

nondum acceperant, Ioann. 20. Luc. 18. Et Magdalena, B. V. Maria. &c. interim ardebant fide, spe, & Charitate.

Q V Æ S T I O XXXIX.

ECCLESIAE Luthero-Caluinistæ NOTIS quid inest veri?

LUTHERVS lib. de Conciliis; Notas septenas designat, & Legitimas. 1. Prædicationem Euangelii; 2. Administrationem Baptismi. 3. Vsum Eucharistiæ. 4. Vsum Clauium 5. Electionem Ministrorum 6. Orationem, Psalmodiam, Catechismum. 7. Mysteriũ Crucis interne. vt pusillanimitas, terror; externa, vt persecutiones &c.

Sic & CONFESSIO Augustiana art. 6. in Apolog. Brentius, Centuriatoris &c.

CALVINVS Inst. l. 4. c. 1. § 9. 10. 11. & Calviniste, priores quinq; reducunt ad duas: Prædicationem Verbi sinceram, & Vsum Sacramentorum. Addunt Constantiam in Confessione fidei, & Obedientiam in Ministros Verbi.

PRÆDICATIONEM hinc

SVADENT Brentius, Melanchthon, Calvinus. 1. Ioann. 10. *Oue: mee Vocem meam audiunt.* Ergo vbi Auditus Verbi, ibi & Ecclesia. 2. Melanchthon, vbi est Verbum mundans, ibi est Ecclesia. Eph. 5. *Mundans eam lauacro fidei.* 3. Calvinus Matth. 18. *Ubi sunt duo vel tres.* &c. 4. Brentius, Ioann. 10. *Illos dixit Deos, ad quos sermo Dei factus est.* &c.

AUTOR. Nihil sufficientes hæ Notæ sunt ad demonstrationem Ecclesiæ; & vixdum ad probabilitatem.

1. Quia, Notæ debent esse propria, non communes: at Prædicatio cunctis Sectis est communis adeo; vt, quantumuis inter se pugnent, singula: sinceram veramque eam se habere pertendant. *Luthero-Caluinista* fatentur tuam Prædicationem non carere Nauis: vt Lutherus lib. de Ecclesia. Verbum Dei est Nota; licet aliis magis, aliis minus purè prædicetur. Calvinus, §. 12. idem fatetur.

2. Quia,

2. Quia, Notæ esse notiores debent
 nilo, cuius sunt Notæ: At de Vera præ-
 dicatione controuertitur, de receptione
 Verbi in animis nescitur: Et de vero
 sensu Scripturæ solum scitur ex testimo-
 nio Ecclesiæ, teste *August. l. de utilit. cre-
 dendi c. 14* Brentius *l. de Conf. Wirtenb.*
 ait, Ecclesiam habere ius & Testandi de
 Scriptura, & Interpretandi eam. Cal-
 uinus, *4. c. 1. §. 5.* Eam esse Custodem
 Scripturæ, Melancthon. *in Locis*. requi-
 rit testimonium Ecclesiæ ad lites diri-
 mendas. At notior esse debet Custos,
 quam rescustodita; Doctor, quam do-
 ctrina: Ecclesia, quam Scriptura; non
 contrâ.

3. Quia, Notæ sunt insepares à
 vera Ecclesia: at aliquando in Veris Ec-
 clesiis Corinthiorum, & Galatarum nõ
 erat sincera Prædicatio; *1. Cor. 1. Gal. 1.*
 Neque tamen errabant obstinatè, sed i-
 gnorabant. Item in falsa Ecclesia subin-
 de potest esse vera prædicatio: Vt apud
 Schismaticos.

DICO AD I. Auditus Verbi verus
 interior nemini est notus: ergo nec
 Nota.

AD II. Mundatio item interna & i-
 gnota est.

AD III. Id docet vbi sit Christus;
 non vbi Ecclesia. Vbi hæc est, ibi &
 Christus est; non semper contrâ. Dein,
congregati in Nomine meo, id est, Autorita-
 te mea Vicario relicta meo: non cui-
 cunque.

AD IV. Non prædicatio, sed Rece-
 ptio Verbi facit Deos; at hæc ignota est.
 Et Ecclesia fuit ante Scripturam; ideo-
 que notior, vt Testis huius, &c.

II. VSVS SACRAMENTORVM

non est Nota. 1. Quia, de hoc non li-
 quet inter Lutheranos & Calvinianos:
 &c quippe ideo separatos ab sese & aliis.
 2. Quia, Ecclesia est notior Vsu; hic e-
 nim pendet ab illa, ceu & Scriptura, 3.
 Quia, Corinthiorum Ecclesia erat vera;
 & tamen Synaxios vsum non sincerum
 habebat.

III. ORATIO & PSALMODIA
 non est Nota: Quia, est exterior & cõ-
 munis: interior est ignota nobis.

IV. PERSEVERANTIA in Con-
 fessione fidei non est Nota: 1. Quia
 hæc tam est dubia quam prædicatio,
 Vtus Sacramentorum. 2. Quia Lu-
 therani aiunt, eam ante Lutherum dis-
 cessisse in publico; sed latuisse inuulsi-
 lem 3. Nulla Secta perseverauit: nec
 potuit.

NOTÆ VERÆ.

I. CATHOLICA: 2. Anti-
 quitas: 3. Duratio: 4. Mul-
 tudo credentium: 5. Succes-
 sio Episcoporum. 6. Doctrinæ
 Consensus: 7. Vnio mē-
 brorum: 8. Sanctitas Doctrinæ:
 9. Efficacia Doctrinæ. 10.
 Sanctitas vitæ. 11. Miracula.
 12. Prophetiæ donum. 13.
 Confessio aduersariorum. 14.
 Infelix exitus hæreticorum. 15.
 Felicitas Romano-catholico-
 rum. *Has multi reuocant ad quatuor*
 Vnam, Sanctam, Catho-
 cam, & Apostolicam, *iuxta Con-*
uentionem

illum, Constantinopolitanum quas fugiunt
Sectarii.

QVÆSTIO XL.

ECCLESIAE Romano-catholicae
Notis quid veri subest?

LUTHERO-CALVINISTÆ videri, dici-
que affectant CATHOLICI; vt pleriq;
hæretici, teste August. lib. contra epist. funda-
menti. 4. nolque vocant Papistas, Roma-
nenses, Pontificolas, Idololatrias, Panico-
las. &c.

AVTOR. 1. Ante MC. annos Ro-
manensis idem fuit quod Catholicus,
teste S. Ambr. in funebri Satyri. 2. Et
Chry. hom. 33. in Acta, docet rectè nos vo-
cari ab Vniuersali Rectore Ecclesie, scil.
Papa. 3. Cyrillus Catech. 13. Si ueris
in urbem aliquam, non petas ubi sit Domus
Dei; nam & hæretici dicunt se habere: Sed,
ubi Catholica Ecclesia: id enim nomen huic
proprium est. Ita Patres apud B. H. l. 4. de
Ecl. c. 4. Chryl. hom. 33. in Act. Nobis
nullus uir nomen dedit, sed Fides ipsa. Pa-
cianus epist. ad Sympronium: Christianus
mihi nomen est; Catholicus uero co-
gnomen: illud me nuncupat; istud ostendit.

II. LUTHERO-CALVINISTÆ Catho-
licam oppugnant ANTIQVITATEM: vt,
1. Caluinus Inst. l. 4. c. 2. §. 3. Ex ea inui-
ctum peti argumentum nequit. Nam Ismaël
senior Isaac; & tamen eiectus est. 2. Mu-
tatio in Papatum non tota simul facta est, sed
paulatim irrepserunt errores, vt certum tē-
pus ostendi non possit. 3. Insignis tamen
deprauatio accidit sub annum 600. cū Pho-
cas Pape concessit titulum, Caput Ecclesie, &
aperuit Ecclesiam Pantheon. Ita Magdeb.
& plerique Lutherani. 4. Caluinus in
praf. Inst. ait, Suam Ecclesiam non esse no-

vam, sed Antiquissimam, à Christo funda-
tam; sed non uisam diu, nunc apparuisse.

AVTOR. 1. Sicut Deus prior dia-
bolo; sic vera antiquior esse falsâ debet
Ecclesia. Nam, Matth. 13. prius semina-
tum bonum semen, quam zizania.

2. Et Catholica dicitur, quia omni
tempore durauit: Apostolica, quia ab
Apostolis fundata est.

3. Quia, in omni Nouatione religi-
onis demonstrari possunt, 1. Autor, 2.
Dogma, 3. Tempus, 4. Locus, 5. Oppu-
gnator eius, 6. Cetus succrescens. At ve-
ræ Ecclesie Autor est Christus (vnde ap-
pellamur) prædicare incipiens Euange-
lium anno XV. Imperii Tiberii, in lu-
dæa; contradicentibus Scribis, cum par-
uo cœtu Apostolorum. Nec ullam o-
riginem aliam nostram docere vnquam
possunt hæretici ulli; Nec autorem aliū:
Nec tempus certum nostræ defectio-
nis; Nec Locum: adeo Vniuersalis Con-
sensus cum vno Capite semper liquidò cō-
stitit: Nec ullum contra Romanos Cō-
cilium fuit celebratum legitimum, etsi
hæreticum: Nec Rom. Ecclesia ulli alte-
ri maiori seu minori adhæsit vnquam.

4. Hoc argumentum ab Antiquitate
S. Patribus semper fuit validum & inui-
ctum contra hæreticos.

DICO AD I. Ismaël non fuit fi-
gura Religionis; Gal. 4. Hec enim sunt
duo Testamenta, duo filii Abrahæ.

AD II. Nec ulla hæresis facta est to-
ta simul; sed paulatim.

AD III. Ar post annum 670. cele-
bratum est Conciliū VI. generale, quod
ipsi hæretici faciunt permagni; vt par.
Et Iustinianus senior, annis ante Phoca-
tere 100. vocauit Papam Caput Ecclesie:

Bb item-